

100 aastat Jüri Parijõe sünnist

tas Rakvere Opetajate Seminari harjutuskoolis õpetajana ja juhatajana.

1929. aastast peale sidus Jüri Parijõgi ennast Tartuga, olles sealse IV algkooli juhataja, 1940. aastal Tartu Opetajate Seminari direktor. 9. juulil 1941 lõppes Jüri Parijõe elutee traagiliselt: ta arreteeriti ja lasti maha nõukogude võimude poolt, olles üks massimõrva ohver 191 hulgas.

Jüri Parijõe loomingutee algas laste- ja noorsoojuttude viljelemisega. Esimene kogu «Semen-divabrik» ilmus 1926, «Jaksuküla poisid» 1930. Neis kujutab kirjanik lapsesilmade läbi oma kodupaika ja Kunda elu. Reisikirjade «Laevapoisi päevilt» (1927) ja «Alutaguse metsades» (1937) vahel ilmus muinasjutukogu «Külaliste leib ja teisi eesti muinasjutte». 1937. a. avaldati jutustus «Teraspoiss». Pärast kirjaniku surma on välja antud «Teotahtelised poisid» (1942), «Jutte» (1958).

Peale ilukirjanduse viljelemise on J. Parijõgi ka lugemike ja õpikute autor, on esinenud kriitiliste artiklitega, fõljetonidega (ps. «Jüri Väimees», «Raud-Katku» jt.)

Eesti Kirjanike Liit tähistab sündmust Tallinnas Kirjastuse Klubis. Telesaadet edastab Aivi Parijõgi. Kirjaniku sünnipaigas asetavad 5. septembril kell 16 mälestuskivi juurde lilli Viru-Nigula MKS, valla, rahvamaja, koolide ja üldsuse esindajad. Aktus Viru-Nigula Rahvamajas algab kell 17.

Helmut ELSTROK

2. septembril 1992 möödub 100 aastat kirjaniku ja pedagoogi Jüri Parijõe sünnist. Kirjamehe vanemad pidasid kandikohta Viru-Nigula kihelkonna Kunda-Malla valla Siberi külas.

Noor Jüri Parijõgi (kuni 1935 Pariabach) õppis 1902. aastast Kunda vallakoolis, seejärel Rakvere linnakoolis ja pedagoogilistel kursustel. 1910. aastast oli õpetajaks Kaarli vallakoolis, EV ajal Rakvere I Algkoolis. Vahepeal sõdis Ilmasõja ja Vabadussõja rinnetel. 1921—1929 töö-